

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Adam monacho du Lucka per sanctam Mariam à scabie capitis curato,
& de sanitatibus quas operatur in monte Pessulano, & imagine eius apud
Sardanai, cap. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

eiusque genitricem glorificantes. Non immemor collati sui beneficii clericus, in eodem cœnobio factus est monachus. Cùm Ioannes Scolasticus Xantensis circa idē tempus esset in prouincia Albiensium cum exercitu Domini, audiens de tanto miraculo, in reditu Cluniacum venit, iam dictum monachum sibi ostendi petiuit, & obtinuit, linguam vidit, ab eius ore, quæ dicta sunt, audiens. Sicut nobis retulit idem Ioannes, reliqua carne candidior est, in loco præcisionis seruans cicatricem. Huius miraculi testis est vniuersus Cluniacensium conuentus, vsque hodie.

CAPVT XXV.

ADam sacerdos & monachus in Lucka, cuius supra memini ca. 17. cōsiderans me in huiusmodi miraculis delectari, ex multa charitate mihi de seipso retulit, quod dicturus sum: Cùm inquit, essem puer, ita caput habebam scabiosum, ut præ fetore putredinis eius mecum sedere vel legere scolares recusarent. Prima oratio quam didici, salutarior erat angelica, adhuc puerulus satis eam frequentans. Cùm apud monasterium Westphaliæ positus fuisset ad literas, & eūdo ad scholas, siue ad matutinas, quotidie transirem per quandam ecclesiam conuentualē ex necessitate viæ sine intermissione ante oratorium, in honore Dei genitricis Mariæ dedicatum, cū tribus veniis, totidem feci salutationes. Nocte quadā putans ad matutinas fuisse compulsatum, surrexi tremens, & cū venissem ad iam dictum monasterium, essetque oratorium clausum, tribus vicibus, secundū consuetudinem, genua flectendo, Dominam nostram angelico versiculo salutavi. Surgens verò, inueni ostium apertum, & tanta erat in ecclesia claritas, vt fulgori meridiano assimiletur: quam cū stupidus intrassem, vidi ante maius altare septem matronas pulcherrimas residentes, vnam in medio, quæ cæteris clarior erat, & sex hinc inde, id est tres à dextris & tres à sinistris. Media verò me vocās, cū propius accessissem ait: Bone puer, quare non adhibetur
cura

cura capiti tuo? Respondente me: Domina, satis cir-
 ca me laborauerunt amici mei, sed nihil profecerunt,
 subiunxit illa: Nosti quæ sim? Cui cum dicerem: Non
 domina. Respondit: Ego sū mater Christi, & domina
 huius oratorij: quia mei memoriam solitus es habe-
 re, ego tibi curā adhibeo: Accipe fructus ligni fusilis,
 & fac tibi hodie ex eo lauari caput tribus vicibus an-
 te missam, in nomine Patris, & Filij, & Spiritus san-
 cti, statimque curaberis: & adiecit: Ad me accede A-
 dam, quod & feci. Flectente me coram ea genua, ma-
 num super caput meum ponens, ait: Ab hac hora vs-
 que ad diem mortis tuæ non dolebis caput. Manè ve-
 rō cuidam fratri, qui me nutriuit, omnia retuli, qui
 in vallem proximam descendens, & ostensos fructus
 colligens, prædicto modo caput meum lauit, statim-
 que conualui. Dolorem verò capitis nunquam ab il-
 la hora passus sum, cum tamen hoc in ordine satis sit
 miraculosum. APOLLONIVS: Vt video medicina beatę
 Virginis nihil efficacius, nil salubrius est. CÆSAR.
 Nec mirum, ipsa medicum genuit, ipsa medicinam
 generis humani ex se produxit. Vnde Scriptum est:
 Germinet terra herbam virentem secundum genus
 suum, id est, Maria Christum hominem, qui anima-
 tum corpus sumens, de virgine nasci dignatus est. Itē
 expressius in Ecclesiastico; Altissimus de terra creauit
 medicinam, id est, ex carne virginis Mariæ Saluato-
 rem: IESVS interpretatur Saluator, siue salutare:
 quia saluator medicus est, & salutare medicina est.
 Quod Maria terra sit, testis est Isaias, qui dicit: Ape-
 riatur terra, & germinet Saluatorē. Quod de hac ter-
 ra creatus sit, idem propheta dicit in persona Patris:
 Ego Dominus creauit illum. Et Apostolus dicit eum
 factum ex muliere. Quid ergo mirum, si apud ipsam
 sunt medicamenra sanitatum, quæ hortus est aroma-
 tū? Dilectus meus, inquit, descēdit in hortū suū, id est
 in vterū meū, ad areolā aromatū. Considera rupem
 Saluatoris, amatoris, & alia loca in honore ipsius
 dicata, & non miraberis, si parata fuerit ad medendū,
 & efficax ad sanandū. Vnde in monte Pessulano, vbi
 fons

Genes. 1.

Ecclesi. 33.

Isai. 49.

Isai. 43.

Galat. 4.

Cant. 6.

fons est artis physicae, tantas operatur sanitates in quadam sua ecclesia, ut medici gratiae invidentes, pauperibus infirmantibus, & pro remedio sanitarum ad se confluentibus, dicere soleant: Ite ad ecclesiam sanctae Mariae, deferte ei lumen, & recipietis sanitatem: & cum hoc ironice dicant, pauperes, ab eis passi repulsam, ad ipsam confugiunt, & sanantur. Numquid non vides quam celerem sanitatem consequantur febricitantes, ieiunium trium sabbatorum usque post solis occasum ipsi vouentes? APOLLONIUS: Video & admiror. CAESARIUS: Considera iconam eius in Sardanay, quae in carnem versa, oleum sine cessatione stillat. Huius rei testes innumerabiles sunt, qui de eodem loco in instanti venientes, oleum, quod in oculis ipsorum de eadem sacra imagine receptum est, tam nobis quam ceteris religiosis distribuerunt. In quibusdam vero ampullis, te teste, idem oleum incipit incarnari. Quod virtus nominis Mariae daemones fuget, praestitum sunt exempla.

CAPVT XXVI.

*Demoni
fugantur
inuo-
catione B.
virginis.*

Retulit mihi Walterus de Birbach monachus de Hemmenrode, diabolum cuidam Conuulso ordinis nostri ita fuisse infestum, ut non per signationem non per aliquam orationem ab illo posset liberari. Visibiliter illi apparens, multis modis eum terruit. Suasum est ei a quodam viro religioso, ut angelicam salutationem contra occurrentem proferret. Quod cum fecisset, malignus spiritus, quasi turbine impulsus, clamauit: Diabolus dentes ei excutiat, qui te hoc docuit. Sicque liberatus est ab eo.

CAPVT XXVII.

Inclusa quadam, sicut mihi retulit Superior noster, qui illam nouit, diu a daemone sub specie angeli illudebatur: non ei data fuerat discretio spirituum. Diabolus sapius falsa quadam circumfusis claritate illi apparuit, & feminam simplicem familiariter alloquens, die quadam in huiusmodi verba prorupit: Nunc venio remunerare te. Requisita eodem tempore a confessore suo, quomodo haberet, cum ei responderet, Obtinere: sacerdos, sicut vir prudens, fiducia